

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213010449
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213010449.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci obžalovanej O. N. , pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátorky poverenej výkonom funkcie okresného prokurátora v Komárne (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 12.11.2014, sp. zn. 2T/46/2013 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 23. apríla 2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno f/ Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaná:

O. N., narodená XX.XX.XXXX v J., trvale bytom C.
nad C., časť H. XXX,

u z n á v a v i n n o u , ž e:

dňa 24. októbra 2008 v čase približne okolo 17.00 hodiny po tom, ako bola obvineným K. W. ako taxikárom taxislužby Z. T. odvezená na adresu poškodeného C. A., narodeného XX.XX.XXXX, na jeho adresu v J., Z. J. XX/XX, tak ju tento naviedol na to, aby sa v jeho byte poobzerala, kde má uložené hodnotné veci a potom ho má uspať primiešaním uspávacích prostriedkov do alkoholického nápoja, následne aby z bytu po zaspání poškodeného odišla a nechala otvorené dvere, aby sa on mohol dostať bez problému do bytu za účelom odcudzenia vecí, takto obvinená učinila, pričom potom, ako sa poškodený po vymiznutí účinkov uspávacieho prostriedku nasledujúci deň v čase okolo 04.00 hodiny prebral, tak zistil, že mu z bytu zatiaľ nestotožnený páchatel' odcudzil 1.000,- Sk (33,19 eur) v hotovosti, 4.000,-eur, jeden notebook značky Hawlet Packard v hodnote najmenej 1.000,- USD (791,74 eur), jeden notebook značky Asus v hodnote najmenej 2.000,- USD (1.583,48 eur), fotoaparát značky Hawlet Packard v hodnote najmenej 300,-eur, znaleckým dokazovaním bolo zistené, že poškodenému bola do alkoholického nápoja namiešaná látka s obchodným názvom Dormicum, pričom sa jedná o hypnotikum s krátkodobým sedatívnym a amnestickým účinkom.

t e d a :

proti inému použila násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

t ý m s p á c h a l a :

zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a nezistení žiadnej v § 37 Trestného zákona uvedenej priťažujúcej okolnosti) a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona na trest odňatia slobody 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona s a výkon trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á .

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona s a u r č u j e skúšobná doba 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa konajúci v senáte napadnutým rozsudkom uznal obžalovanú O. N. (ďalej len „obžalovaná“) vinnou zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 24. októbra 2008 v čase približne okolo 17.00 hodiny po tom, ako bola obvineným K. W. ako taxikárom taxislužby Z. T. odvezená na adresu poškodeného C. A., narodeného XX.XX.XXXX (ďalej len „poškodený“), na jeho adresu v J., Z. J. XX/XX, tak ju tento naviedol na to, aby sa v jeho byte poobzerala, kde má uložené hodnotné veci a potom ho má uspať primiešaním uspávacích prostriedkov do alkoholického nápoja, následne aby z bytu po zaspaní poškodeného odišla a nechala otvorené dvere, aby sa on mohol dostať bez problému do bytu za účelom odcudzenia vecí, takto obvinená učinila, pričom potom, ako sa poškodený po vymiznutí účinkov uspávacieho prostriedku nasledujúci deň v čase okolo 04.00 hodiny prebral, tak zistil, že mu z bytu zatiaľ nestotožnený páchatel' odcudzil 1.000,- Sk (33,19 eur) v hotovosti, 4.000,-eur, jeden notebook značky Hawlet Packard v hodnote najmenej 1.000,- USD (791,74 eur), jeden notebook značky Asus v hodnote najmenej 2.000,- USD (1.583,48 eur), fotoaparát značky Hawlet Packard v hodnote najmenej 300,-eur, znaleckým dokazovaním bolo zistené, že poškodenému bola do alkoholického nápoja namiešaná látka s obchodným názvom Dormicum, pričom sa jedná o hypnotikum s krátkodobým sedatívnym a amnestickým účinkom.

Za tento zločin uložil súd prvého stupňa obžalovanej napadnutým rozsudkom podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, po zistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona (a zrejme po nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Trestného zákona, teda zjavne s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona) a s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov, výkon ktorého podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienične odložil určiac podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona skúšobnú dobu na tri roky.

Ďalším výrokom napadnutého rozsudku súd prvého stupňa podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 3.354,20 eur.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanej, jej obhajkyňi a okresnému prokurátorovi oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom 12.11.2014, po ktorom oznámení okresný prokurátor písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 19.11.2014, teda včas, podal odvolanie smerujúce proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku a v prospech obžalovanej, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 09.02.2015 tvrdením, že napadnutý rozsudok považuje v každej časti jeho výroku za nezákonný a jeho odôvodnenie za nepreskúmateľné, pretože z jeho obsahu nie je možné zistiť, akými právnymi a skutkovými úvahami sa súd prvého stupňa riadil keď obžalovanú uznal vinnou zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a zaviazal ju k náhrade škody vo výške 3.354,20 eur.

Okresný prokurátor poukázuc na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku upozornil, že v prejednávanej veci nezmenený zažalovaný skutok bol v obžalobe právne posúdený len podľa odseku 1 § 188 Trestného zákona, ktoré právne posúdenie považuje za zákonné a vykonaným dôkazom opodstatnené, pretože počas trestného konania nebol produkovaný žiadny dôkaz nasvedčujúci tomu,

že veci z bytu poškodeného odcudzil obvinený K. W., v prípade ktorého bola preukázaná iba tá časť jeho konania, ktorá smerovala k návodu na spáchanie zločinu lúpeže podľa § 21 odsek 1 písmeno b/ k § 188 odsek 1 Trestného zákona a aj zažalovaný skutok tvrdí, že veci patriace poškodenému odcudzil doposiaľ nestotožnený páchatel', ktoré skutkové zistenie si zhodne s obžalobou osvojil aj súd prvého stupňa. V nadväznosti na takéto nezákonné právne posúdenie v prejednávanej veci zažalovaného skutku je nezákonný aj výrok o treste napadnutého rozsudku s tým, že za zákonné považuje okresný prokurátor prihliadnutie na opodstatnene zistené poľahčujúce okolnosti upozorniac na to, že obžalovaná sa vysokou mierou pričínila o usvedčenie obvineného K. W.. Za nezákonný považuje okresný prokurátor aj výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku a to z toho istého dôvodu spočívajúceho v skutkovom zistení, že veci poškodeného odcudzil nestotožnený páchatel', pričom z odôvodnenia napadnutého rozsudku nemožno zistiť, prečo súd prvého stupňa obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodenému škodu vo výške 3.354,20 eur a možno sa len domnievať, že výšku tejto náhrady ustálil z celkovej výšky spôsobenej škody činiacej 6.708,41 eur, ktorú rozdelil medzi obžalovanú a obvineného K. W. stíhaného v inom trestnom konaní. Navyše neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie o náhrade škody, pretože poškodený do skončenia prípravného konania podľa § 46 odsek 3 Trestného poriadku svoj nárok neuplatnil s uvedením jeho výšky a aj pokiaľ by podmienky na rozhodnutie podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku boli splnené v tom smere, že by výsledky dokazovania opodstatňovali záver, že za odcudzené veci nesie zodpovednosť obžalovaná a obvinený K. W., v takom prípade by škoda vznikla pôsobením viacerých škodcov, ktorí by za ňu zodpovedali spoločne a nerozdielne podľa § 438 odsek 1 Občianskeho zákonníka.

Zo všetkých dôvodov vyššie uvedených okresný prokurátor Krajskému súdu v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) navrhol, aby podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno f/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku rozhodol sám tak, že obžalovanú uzná vinnou zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona a podľa zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v odseku 1 § 188 Trestného zákona a s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona jej uloží trest odňatia slobody vo výmere jedného roku s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu tri roky a poškodeného odkáže na občianske súdne konanie.

Po splnení podmienok a predpokladov ustanovených v § 293 odsek 7 Trestného poriadku sa verejné zasadnutie odvolacieho súdu uskutočnilo v neprítomnosti obžalovanej.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvajúc na okresným prokurátorom podanom odvolaní a jeho písomných dôvodoch v konečnom návrhu odvolaciemu súdu navrhla rozhodnúť tak, ako je to v nich uvedené.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci plnenia tejto prieskumnej povinnosti v prejednávanej veci (ktorá mu bola predložená na rozhodnutie 13.03.2015 a v ktorej bola obžaloba podaná 20.09.2013) odvolací súd preskúmal výrok o vine, výrok o treste a výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku a správnosť postupu konania všetkým týmto výrokom napadnutého rozsudku predchádzajúceho, proti ktorým odvolanie okresného prokurátora smerovalo a to aj v rozsahu zistenia prípadných, odvolaním okresného prokurátora nevytýkaných chýb, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania z niektorého z dôvodov uvedených v § 371 odsek 1 Trestného zákona.

Plnením svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní v prejednávanej veci vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné na objasnenie všetkých základných skutočností a okolností dôležitých pre trestné stíhanie a pre rozhodnutie predovšetkým o vine obžalovanej a (pre prípad jej uznania aj) o ukladanom jej treste a napokon aj o nároku na náhradu škody (avšak iba pre prípad, že by ho bol poškodený tak, ako na to v podanom odvolaní správne a opodstatnene poukázal okresný

prokurátor, uplatnil riadne a včas), teda tak, ako to vyplýva ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno e/ Trestného poriadku.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd tiež zistil, že v konaní predchádzajúcom všetkým preskúmaným výrokom napadnutého rozsudku sa súd prvého stupňa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré by boli porušením ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku).

Aj z dôvodov vyššie uvedených skutkové zistenia, ktoré mohol mať súd prvého stupňa za preukázané, mohli vychádzať z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a následne zodpovedať aj všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), v ktorej súvislosti považuje odvolací súd za potrebné konštatovať, že ani okresný prokurátor na hlavnom pojednávaní uskutočnenom 12.11.2014 (v rámci postupu súdu prvého stupňa podľa § 272 odsek 2 Trestného poriadku) nemal žiadne návrhy na doplnenie dokazovania a napokon ani v písomnom odôvodnení proti napadnutému rozsudku podaného odvolania súdu prvého stupňa nevykonanie žiadnych konkrétnych dôkazov nevytkol.

Plnením svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti odvolací súd tiež zistil, že súd prvého stupňa pri hodnotení všetkých, ním v prejednávanej veci vykonaných dôkazov v otázke viny obžalovanej ohľadne v prejednávanej veci zažalovaného skutku postupoval aj v súlade s ďalšou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, pretože ich hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a napokon súčasne tiež v súlade s logickou metódou myslenia a uvažovania.

Aj preto odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa jeho výroku o vine je v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku a to v tom smere, že súd prvého stupňa v ňom v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, vrátane a najmä tých, ktoré si navzájom odporovali, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej a napokon aj právne úvahy, ktorými sa súd prvého stupňa spravoval, keď dokázané skutočnosti posudzoval podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, na ktoré odvolací súd (až na výnimku ďalej uvedenú) ako na v podstate správne preto iba poukazuje s tým, že aj podľa jeho názoru tieto vo svojom súhrne opodstatňujú predovšetkým záver o tom, že v prejednávanej veci zažalovaný skutok sa stal, že má znaky ďalej pomenovaného zločinu lúpeže a že ho spáchala obžalovaná a to spôsobom, za podmienok a okolností a tiež z pohnútok, ktoré sú popísané vo výroku o vine napadnutého rozsudku (§ 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku).

V hore naznačených súvislostiach a tiež (a predovšetkým) s poukazom na skutočnosti, okolnosti a právne úvahy obsiahnuté v písomnom odôvodnení riadne a včas proti napadnutému rozsudku okresným prokurátorom v prospech obžalovanej podaného odvolania považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že aj podľa jeho názoru na strane jednej po úplnom a zákonu zodpovedajúcim spôsobom vykonanom dokazovaní v prejednávanej veci nezostali o žiadnej skutkovej otázke, ktorú bolo potrebné podľa § 119 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/, písmeno c/ Trestného poriadku dokazovať (teda vrátane a zvlášť, že sa v prejednávanej veci zažalovaný skutok stal a že ho spáchala obžalovaná) také dôvodné pochybnosti, ktoré nebolo možné odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov a ktoré by preto odôvodňovali použitie pravidla pri dokazovaní „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného vyplývajúceho zo zásady prezumpcie neviny obsiahnutej v ustanovení § 2 odsek 4 Trestného poriadku, na strane druhej sú právne úvahy súdu prvého stupňa obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktorými sa spravoval resp. mal spravovať pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny obžalovanej, zvlášť jej subjektívnej stránky správne iba sčasti a to pokiaľ ide o zavinenie obžalovanej vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona vo vzťahu k základnej skutkovej podstate trestného činu (zločinu) lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona o existencii ktorého nezostali žiadne, tobôž nie dôvodné pochybnosti, nie však aj pokiaľ ide o zavinenie obžalovanej vo vzťahu k okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby podľa písmena b/ odseku 2 § 188 Trestného zákona, ktorou je ťažší následok predstavaný podľa § 125 odsek 1 Trestného zákona väčšou škodou.

Kým na strane jednej aj podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci zažalovaným skutok bola poškodenému bez dôvodných pochybností spôsobená škoda najmenej vo výške 6.708,41 eur majúca charakter väčšej škody, na strane druhej vo vzťahu k tomuto ťažšiemu následku ako okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby nepochybne zostali dôvodné pochybnosti o existencii akejkoľvek formy čo len nedbanlivostného zavinenia obžalovanej podľa § 16 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona tak, ako to predpokladá a vyžaduje ustanovenie § 18 písmeno a/ Trestného zákona, v ktorej súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosti, okolnosti a právne úvahy obsiahnuté v písomných dôvodoch okresným prokurátorom proti napadnutému rozsudku v prospech obžalovanej podaného odvolania, ktoré považuje za správne, teda skutkovými zisteniami opodstatnené a súčasne zodpovedajúce nielen zákonu, ale aj pravidlu pri dokazovaní „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“ (§ 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku).

Plnením svojej, z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti odvolací súd dospel tiež k záveru, že pokiaľ ide o zistenia súdu prvého stupňa dôležité pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktoré mohol mať a napokon aj mal za preukázané, tieto tiež vychádzajú z výsledkov z vyššie uvedených hľadísk inak úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho všetkým kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku), pričom súd prvého stupňa pri hodnotení týchto dôkazov dôsledne postupoval aj podľa ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a s výnimkou jednak vyššie uvedenou majúcou svoj pôvod v nesprávnom právnom posúdení v prejednávanej veci zažalovaného skutku, jednak súvisiacou s neuvedením ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (§ 163 odsek 1 písmeno c/ a § 165 odsek 1 Trestného poriadku) sa pri ich hodnotení správal všetkými ostatnými právnymi úvahami zodpovedajúcimi v prejednávanej veci v tomto štádiu trestného konania do úvahy prichádzajúcim konkrétnym aj všeobecným ustanoveniam Trestného zákona, teda § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/, § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d/, § 49 odsek 1 písmeno a/, § 50 odsek 1 a § 34 odsek 1, odsek 4, ktoré našli svoj odraz síce v tomto smere stručnom, ale v podstate vecne správnom odôvodnení napadnutého rozsudku (§ 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno e/ Trestného poriadku).

Plnením svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd tiež zistil ďalšiu chybu, ktorej sa súd prvého stupňa dopustil vo výroku o náhrade škody napadnutého rozsudku, na ktorú opodstatnene v prospech obžalovanej podanom odvolaní upozornil okresný prokurátor a ktorá spočíva nielen v do úvahy prichádzajúcej spoločnej zodpovednosti za náhradu v prejednávanej veci trestným činom spôsobenej škody podľa § 438 Občianskeho zákonníka, ale aj (a predovšetkým) v tom, že si poškodený svoj nárok na jej náhradu neuplatnil podľa § 46 odsek 3 Trestného poriadku ani riadne, teda s uvedením jej dôvodov a výšky a ani včas, teda najneskoršie do skončenia vyšetrovania (§ 321 odsek 1 písmeno f/ Trestného poriadku).

Odvolací súd podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok aj:

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (písmeno b/),
- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona (písmeno d/),
- ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom (písmeno f/).

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Keďže odvolací súd zistil vyššie uvedené, zákonné dôvody, podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, písmeno f/ Trestného poriadku zrušil v prospech obžalovanej podaným odvolaním okresného prokurátora napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu a za splnenia podmienok

ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku napraviač všetky vyššie uvedené zistené chyby, ktorých sa súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom v jeho výrokoch o vine, o treste a o náhrade škody v neprospech obžalovanej dopustil rozhodol sám rozsudkom tak, že na podklade súdom prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistených skutočností a okolností majúcich vplyv a význam predovšetkým pre rozhodnutie o vine obžalovanej, ale následne aj pre rozhodnutie o výmere ukladaného jej trestu uznal obžalovanú vinnou zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, ktoré sa dopustila v prejednávanej veci zažalovaným skutkom, za ktorý jej podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení troch, v § 36 písmeno j/, písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona uvedených pohľadujúcich okolností a po nezistení žiadnej, v § 37 Trestného zákona uvedenej prirážajúcej okolnosti) a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, jeho výkon podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienene odložil a určil podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona skúšobnú dobu na tri roky.

Odvolací súd mal za to, že tento druh (podmienený) trest a výmera (pri dolnej hranici podľa § 39 odsek 3 písmeno e/ Trestného zákona ustanovenej trestnej sadzby činiacej šesť mesiacov až šesť rokov a štyri mesiace) obžalovanej s použitím § 39 odsek 1 Trestného zákona v prejednávanej veci odvolacím súdom uloženého trestu (vrátane dĺžky skúšobnej doby určenej v polovici jej výmery ustanovenej v § 50 odsek 1 Trestného zákona na jeden rok až päť rokov) zodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona (spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútko, zistené tri pohľadujúce a žiadna prirážajúca okolnosť, osoba obžalovanej, jej pomery a možnosti jej nápravy) a je tiež podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu, a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanou tak, že jej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj jej morálne odsúdenie spoločnosťou s tým, že s prihliadnutím na vyššie uvedené okolnosti prípadu a osobu obžalovanej by aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo použitie trestnej sadzby ustanovenej v § 188 odsek 1 Trestného zákona pre ňu neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, uložený jej pod dolnú hranicu trestu tam ustanoveného (činiacu tri roky).

Keďže odvolací súd nezistil splnenie predovšetkým v § 46 odsek 3 Trestného poriadku ustanovených podmienok a predpokladov, o nároku poškodeného na náhradu škody nerozhodol, pretože tento si ho v prejednávanej veci neuplatnil ani riadne a ani včas.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.